

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně **A. P.**, bytem X., zastoupené Mgr. Pavlem Černým, advokátem Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, Brno, proti žalovaným **1. Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, a **2. Obecnímu úřadu X**, se sídlem Komenského 446, X, za účasti 1. Ing. V. T., a 2. Z. T., oba bytem T. X, B. nad S., o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 24.2.2016, č.j. JMK 26687/2016, sp.zn. S - JMK142505/2015/OÚPSŘ, a proti rozhodnutí Obecního úřadu X, stavebního úřadu, ze dne 3.1.2014, č.j. 1123/2013/BNS/SÚ,

t a k t o :

- I. Žaloba **se** v části směřující proti rozhodnutí Obecního úřadu X, stavebního úřadu, ze dne 3.1.2014, č.j. 1123/2013/BNS/SÚ, **odmítá**.
- II. Žaloba **se** v části směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 24.2.2016, č.j. JMK 26687/2016, sp.zn. S – JMK142505/2015/OÚPSŘ, **zamítá**.

- III. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovaný č. 2 **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- V. Žalovanému č. 1 se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- VI. Odměna Mgr. Pavla Černého, advokáta Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Brno, Údolní 33, se **určuje** částkou 26 922,50 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla doručena žaloba, v níž žalobkyně nesouhlasí s rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 24.2.2016, č.j. JMK 26687/2016, sp.zn. S – JMK 142505/2015/OÚPSŘ, a s rozhodnutím Obecního úřadu X, stavebního úřadu, ze dne 3.1.2014, č.j. 1123/2013/BNS/SÚ.

I. Podstata věci

Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 24.2.2016, č.j. JMK 26687/2016, sp.zn. S – JMK 142505/2015/OÚPSŘ, bylo změněno rozhodnutí Obecního úřadu X, stavebního úřadu (dále též „stavební úřad“), ze dne 26.8.2015, č.j. 1418/2015/BNS/SÚ, kterým bylo vydáno dodatečné povolení na stavbu „přístavba rodinného domu č.p. X vč. souvisejících stavebních úprav“ X, X, na pozemku p.č.st. X, p.č. X a X v k.ú. X (dále jen „stavba“). Stavebníky jsou osoby na řízení zúčastněné.

Rozhodnutím Obecního úřadu X, stavebního úřadu, ze dne 3.1.2014, č.j. 1123/2013/BNS/SÚ, byla prodloužena lhůta pro dokončení stavby do 31.12.2015.

II. Shrnutí argumentace žalobkyně

Žalobkyně namítá, že bylo dodatečné povolení stavby vydáno na stavbu prováděnou dlouhodobě v rozporu se stavebním povolením z roku 2002 i jeho změnami z let 2003 a 2006. Dále poukázala na to, že v roce 2014 „byla vydána další změna stavby“, o které nebyli účastníci vůbec informováni, přestože se jich stavba trvající 12 let dotýkala. Žalobkyně namítá, že nebyly vzaty v úvahu námitky účastníků, že stavba je nešetrná k sousední nemovitosti. Nebyly dodrženy jednotlivé body týkající se stavby na hranici pozemku. Styk domů je požárně nevhodný, došlo ke snížení tržní hodnoty nemovitosti žalobkyně. Stavba obtěžuje imisemi pohledem, hlukem, omezením rozhledu při výjezdu z garáže domu.

Žalobkyně namítá rovněž nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť se žalovaný nevypořádal se všemi jejími námitkami (např. s námitkou týkající se sklonu střechy a křížení sjezdů). Z rozhodnutí není ani zřejmé, proč došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí. Žalobkyně také namítá porušení zásady rovnosti (jak plyne z napadeného rozhodnutí i vyjádření k žalobě, žalovaný je vůči ní zaujatý). Podle žalobkyně také došlo k výměně plynového kotle za kotel s vyšším výkonem, čímž se staly vypracované rozptylové studie a odborné posudky neplatnými.

Skutečné provedení stavby je v rozporu s projektovou dokumentací předloženou v roce 2015, a to zejména v její výškové úrovni, čímž došlo k poškození bočního dřevěného obložení domu (zatlučením krycích plechů) a není nijak zajištěna bezpečnost sousedních budov. Navíc nebylo „uděleno právo stavby na umístění krycích plechů zatlučením do bočního dřevěného obložení domu č.p. X“. Podle žalobkyně celé stavební řízení provází nesoulad textové a výkresové části dokumentace. Žalobkyně poukazuje na to, že původně měla být výška stavby 5,7 m, následně byla odsouhlasena výška 6,45 m, dodatečné povolení stavby z roku 2015 je na 6,65 m, avšak skutečná výška stavby podle geometrického zaměření ze dne 14.3.2016 je 7,03 m. Výškový nesoulad potvrzuje podle žalobkyně zákres a vyjádření Ing. arch. Š. z 15.4.2016. Styk obou staveb je podle žalobkyně požárně nevhodný, přičemž požárně bezpečnostní zpráva, na níž odkazuje žalovaný, se napojením obou staveb nezabývala.

Dále žalobkyně poukazuje na nevhodně umístěný komín, který je vyústěn ve výšce parapetu okna dětského pokoje do dvora směrem k nemovitosti žalobkyně. Vzhledem k tomu všechny emise „sedají do dvora žalobkyně jako poklička“ a je tak ztížen pohyb žalobkyně a jejich dětí ve dvoře. Prakticky je také vyloučeno větrání v domě. Žalobkyně poukázala též na to, že její syn trpí laryngitidou a je nutné, aby spal celou noc při otevřeném okně, což je za současného stavu vyloučeno. Syn tak nemůže spát ve svém pokoji. Žalobkyně přitom plánuje přístavbu zimní zahrady. Žalobkyně namítá, že nevhodnost umístění odtahu spalin dokládala posudkem ze dne 15.7.2015. Stavební úřad i žalovaný přitom zdraví žalobkyně a její rodiny bagatelizovali. Žalobkyně se domnívá, že by výpusť odtahu spalin kotle měla být zvýšena. Stavební úřad navíc nezohlednil plánovanou výstavbu zimní zahrady, přestože bylo vydáno v roce 1988 rozhodnutí o umístění stavby, které se vztahovalo i na zimní zahradu. Toto rozhodnutí bylo částečně konzumováno a podle žalobkyně je tedy platné. V této souvislosti poukázala žalobkyně též na to, že stavební úřad mylně informoval majitele sousední nemovitosti o platnosti územního rozhodnutí na dostavbu p.č. X a na to, že stavební úřad nevzal v úvahu povolení drobných staveb z roku 2002 na p.č. X a p.č. X (pergoly a boční zástěny).

Další pochybení žalobkyně spatřuje v tom, že nebylo vydáno podkladové rozhodnutí ke zřízení sjezdu na místní komunikaci na p.č. X, který podléhá schválení dle zákona č. 13/1997 Sb. a „posouzení PČR SPDÍ“. Sjezd se kříží se stávajícím

samostatným historickým sjezdem z roku 1990, který byl „historicky zaužíván“. Nově instalovaná branka při svém otevření brání rozhledu a tedy bezpečnému vyjetí z garáže žalobkyně. Nebylo stanoveno, zda nově vzniklý sjezd je sjezdem sdruženým nebo samostatným. Další pochybení žalobkyně spatřuje v tom, že před prováděním prací nebyla vytyčena kanalizační přípojka k jejímu domu.

Žalobkyně v odvolacím řízení navrhovala důkaz znaleckým posudkem, výslech svědků (majitelů sousedních nemovitostí) Ing. M. N. a Ing. M. S. a vedoucí stavebního úřadu „paní S.“. Rovněž požadovala provedení koordinační studie. Žádný z těchto důkazů však žalovaný neprovedl. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud nechal vypracovat „znalecký posudek na skutečné provedení stavby“ (přiložila více než čtyři strany otázek pro znalce – cca 95 otázek) a vyslechl navržené svědky. Rovněž požaduje, aby soud „nechal prověřit“ sjezd z parkovacího stání na p.č. X a podkladové rozhodnutí o připojení nemovitosti na místní komunikaci. Žalobkyně dále namítá, že jí bylo bráněno provést tepelné izolace severního štítu, nutnou údržbu zábradlí u plotu, dokončení obkladů opěrné zídky vstupního schodiště, instalaci krycí stříšky, ozelenění a plotu. Žalobkyně rovněž upozornila na to, že podle jejího názoru došlo v katastru nemovitostí k nesprávné úpravě hranic mezi pozemky v jejím vlastnictví a ve vlastnictví stavebníků, a to k újmě žalobkyně.

Žalobkyně proto navrhuje obě rozhodnutí zrušit a na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

III. Shrnutí argumentace žalovaných a osob na řízení zúčastněných

Žalovaný č. 1 i žalovaný č. 2 s podanou žalobou nesouhlasí, a navrhují její zamítnutí.

Osoby na řízení zúčastněné s podanou žalobou rovněž nesouhlasí, obsáhle se k ní vyjadřují a navrhují její zamítnutí.

Oba žalovaní i obě osoby na řízení zúčastněné na svých procesních stanoviscích setrvali po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).

Soud o žalobě rozhodoval přednostně, jak mu umožňuje § 56 odst. 3 s.ř.s., neboť z podání žalobkyně i osob na řízení zúčastněných vyplynuly závažné důvody pro přednostní projednání a rozhodnutí věci, jež zdejší soud neměl za nikterak zpochybněné, a stav vyřizování věci podle pořadí, v jakém do soudního oddělení 62 a 67 zdejšího soudu došly, přednostní projednání a rozhodnutí v této věci bez újmy účastníkům řízení v jiných věcech podle zdejšího soudu umožnil.

Žalobkyně brojí proti dvěma rozhodnutím (proti rozhodnutí žalovaného č. 1 ze dne 24.2.2016 a proti rozhodnutí žalovaného č. 2 ze dne 3.1.2014).

IV. a)

Nejprve se soud zabýval tou částí žaloby, která směřuje proti rozhodnutí žalovaného č. 2 ze dne 3.1.2014. Tímto rozhodnutím byla prodloužena lhůta k dokončení stavby (přístavba rodinného domu č.p. X) osob na řízení zúčastněných do 31.12.2015.

Žalobkyně namítala, že o vydání tohoto rozhodnutí nebyla vůbec informována.

Ze spisu k tomu vyplynulo, že rozhodnutí ze dne 3.1.2014 skutečně nebylo žalobkyni doručeno (doručeno bylo toliko osobám na řízení zúčastněným). Soud je přitom toho názoru, že žalobkyně jako mezující soused byla účastníkem i řízení o změně stavby před dokončením, které bylo zahájeno na žádost osob na řízení zúčastněných dne 18.11.2013. Nic na tom nemůže změnit ani to, že změna stavby spočívala toliko v prodloužení lhůty k dokončení stavby. Žalovaný č. 2 tedy pochybil, pokud se žalobkyní nejednal jako s účastníkem tohoto řízení a rozhodnutí ze dne 3.1.2014 jí nedoručil. Žalobkyně tak proti tomuto rozhodnutí odvolání nepodala.

Ochrany ve správním soudnictví se však zásadně lze domáhat pouze po vyčerpání řádných opravných prostředků, které zvláštní zákon připouští (§ 5 s.ř.s.).

Podle § 84 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout.

Z uvedeného plyne, že žalobkyni, které napadené rozhodnutí ze dne 3.1.2014 nebylo doručeno, uplynula jednorocní lhůta k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 8.1.2015 (neboť dne 8.1.2014 bylo rozhodnutí doručeno osobám na řízení zúčastněným). Žalobkyně však odvolání nepodala, a to přestože věděla, že přístavba rodinného domu č.p. X pokračuje. Žalobkyně totiž přímo vedle tohoto rodinného domu bydlí, navíc se stavebním úřadem v roce 2014 komunikovala (např. přípis ze dne 1.10.2014 nebo omluva ze dne 21.11.2014).

Soud proto žalobu v části směřující proti rozhodnutí žalovaného č. 2 ze dne 3.11.2014 jako nepřipustnou odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d), § 68 písm. a) s.ř.s., neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky (odvolání) v řízení před správním orgánem.

IV. b)

Dále se soud zabýval tou částí žaloby, v níž žalobkyně brojí proti rozhodnutí žalovaného č. 1 ze dne 24.2.2016. Žalobu shledal přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.) a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Nepřezkoumatelnost

Žalobkyně předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že se žalovaný nevypořádal se všemi jejími námitkami, konkrétně žalobkyně poukazuje na námitky týkající se sklonu střechy a křížení sjezdů.

Pokud žalobkyně namítá, že v odůvodnění rozhodnutí není explicitně uvedeno, proč došlo ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí, lze s ní souhlasit. Jak ale vyplynulo z výroku napadeného rozhodnutí, změna výroku prvostupňového rozhodnutí spočívala toliko v drobné formulační úpravě (bylo doplněno, že se dodatečné stavební povolení „konkretizuje“ tak, že „povolovaný rozpor spočívá v (...)“ a následně zůstalo vymezení konkrétních částí stavby, které byly dodatečně povolovány. Z uvedeného je zřejmé, že tato formulační změna nemohla nijak zasáhnout práva dotčených osob (tedy ani žalobkyně). Byť by se jistě slušelo, aby o ní v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný ztratil pár slov, pokud tak neučinil, nejedná se o důvod, který by způsoboval nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Dále je třeba uvést, že není nezbytné, aby žalovaný jako odvolací orgán v rozhodnutí „shrnul odvolací námitky žalobkyně“. Byť je taková praxe vhodná a mnohdy žádoucí, není nezbytná, neboť § 68 odst. 3 správního řádu, v němž jsou uvedeny náležitosti odůvodnění rozhodnutí, takový požadavek neobsahuje. V daném případě žalovaný v rozhodnutí (str. 5 – 29) citoval odvolání a řadu dalších podání, které žalobkyně v odvolacím řízení učinila. Takový postup jistě nepřispívá ke srozumitelnosti odůvodnění, nejedná se však o vadu, pro kterou by soud mohl napadené rozhodnutí zrušit, zvláště za situace, kdy žalovaný odvolací námitky shrnul do sedmi „okruhů“ (str. 30), a těmi se pak systematicky zabýval (str. 31 - 34).

Rovněž je vhodné zdůraznit, že po žalovaném nelze požadovat, aby se detailně vyjadřoval ke každému dílčímu tvrzení, které žalobkyně v odvolání (a dalších podáních) uvedla. Je zcela postačující, pokud se odvolací orgán vyjádří ke všem uplatněným námitkám alespoň rámcově tak, aby bylo zřejmé, proč je považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.1993, č.j. 6 A 48/92-23, in Soudní judikatura ve věcech správních č. 27/0).

Pokud jde o námitku týkající se sklonu střechy nad západní přístavbou, tak tu lze zahrnout do třetího okruhu odvolacích námitek (námitky týkající se změny výšky

hřebene střechy). Byť je tato námitka vypořádána velice stručně - odkazem na „předloženou dokumentaci žadatelů“, kterou je stavební úřad vázán - je zřejmé, že se žalovaný ztotožnil v otázce výšky střechy (i jejího sklonu nad západní přístavbou) se stavebním úřadem. Přestože se žalovaný mohl touto námitkou zabývat podrobněji, nezpůsobuje tato přílišná stručnost žalovaného nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a není tak důvodem pro jeho zrušení. Žalobkyně totiž vůbec neuvedla, v čem jí údajně navýšení sklonu střechy nad západní přístavbou vadí a proč a tuto námitku tak lze považovat téměř za obstrukční. Ostatně nelze přehlédnout ani to, že v žalobě již žalobkyně otázku sklonu střechy nad západní přístavbou věcně nezpochybňovala.

Žalobkyně dále namítá nedostatečné vypořádání námítky týkající se „křížení sjezdů“. Tuto námitku lze zahrnout do šestého okruhu odvolacích námítek, kterým se žalovaný zabýval na str. 33 napadeného rozhodnutí. I toto vypořádání (byť jistě mohlo být obsáhlejší) spolu s prvostupňovým rozhodnutím, které tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek, ob stojí. Je totiž zřejmé, že žalovaný ani tuto námitku neshledal důvodnou. Z projektové dokumentace, v jejímž rámci byly zpracovány vlečné křivky pro vjezd a odstavné parkovací stání, totiž shledal, že „oba sjezdy nejsou v rozporu“. Pokud se pak stavební úřad touto námitkou rovněž zabýval (na str. 30), nezpůsobuje tato stručnost nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelné a soud se tak mohl zabývat dalšími žalobními body.

Výška stavby

Žalobkyně dále namítá, že reálný stav je s dodatečným stavebním povolením (resp. projektovou dokumentací) v rozporu, neboť povolená výška stavby je 6,650 m nad podlahou přízemí, zatímco skutečná výška stavby je 7,030 m. Na podporu svého tvrzení se žalobkyně dovolává zprávy nazvané „Geometrické zaměření fasády T. X, T. X“, vyhotovené Ing. arch. E. Š., v níž je uvedeno, že z geometrického zaměření zpracovaného dne 14.3.2016 Ing. L. V. vyplynulo, že projektová dokumentace skutečného provedení stavby a schválení stavebního úřadu neodpovídá skutečnému provedení stavby. Podle Ing. arch. Š. sloužila pro geometra jako vstupní porovnávací údaj výška vodorovné hydroizolace T. X. „Podlaha T. 484 je 0,150m nad hydroizolací – zaměření. Projektovaná výška hydroizolace je ovšem s rozdílem 1,4 m, projektovaná výška hřebene je dle projektu 6,630 m, skutečná je 7,030 m.“

Podle žalovaného je výška stavby 6,63 m, což plyne i z technické zprávy k zaměření výšek budov zpracované Ing. V. dne 14.3.2016.

Soud provedl kopii této technické zprávy, kterou žalobkyně soudu zaslala, důkaz, z něhož vyplynulo, že výška stavby osob na řízení zúčastněných činí 6,63 m. Součástí správního spisu je zaměření výškových poměrů na objektu T. č.p. X

zpracované Ing. O. a Ing. S. (GB – geodézie, s.r.o.) dne 5.5.2016. Z tohoto zaměření vyplynulo, že výška stavby osob na řízení zúčastněných činí 6,65 m.

Z uvedeného soudu plyne, že výšku stavby 7,03 m dovozuje toliko Ing. arch. Š., která žádné měření neprováděla, ale na základě geometrického měření provedeného Ing. V. dovodila, že stavba není vysoká 6,63 m, jak je uvedeno v technické zprávě k zaměření výšek budov zpracované Ing. V., nýbrž 7,030 m. Pokud pak ze zaměření výškových poměrů na objektu T. č.p. X zpracovaného Ing. O. a Ing. S. dne 5.5.2016 plyne výška této stavby 6,65 m, je soud toho názoru, že stavba osob na řízení zúčastněných je vysoká 6,63 m, resp. 6,65 m (tuto odchylku soud považuje za marginální) a nikoli 7,03 m, jak tvrdí žalobkyně. Údaj uvedený žalobkyní se totiž v žádné ze zpráv o měření stavby přímo nevyskytuje, na rozdíl od údaje 6,63 m, resp. 6,65 m, který je ve zprávách o měření uveden.

Namítá-li pak žalobkyně, že v důsledku změny výšky stavby došlo k poškození obkladů jejího domu, tak to žalovaný i osoby na řízení zúčastněné popírají. Žalobkyně svoje tvrzení přitom nijak nedokládá. Žalovaný také shodně s osobami na řízení zúčastněnými poukazuje na to, že zateplení štítu stavby žalobkyně bylo již dávno provedeno. To ostatně vyplývá z fotografie předložené osobami na řízení zúčastněnými (čl. 181 soudního spisu).

Žalobkyně rovněž namítá, že napojení obou staveb je požárně nevhodné, přičemž požární zpráva předložená ve stavebním řízení tuto otázku neřešila. K tomu je třeba uvést, že tvrzení o požární nevhodnosti styku obou staveb žalobkyně nijak nedoložila. Za situace, kdy byla ve stavebním řízení předložena řádná zpráva o požárně bezpečnostním řešení stavby T. X (z března 2015), tak byť v ní přímo není napojení obou staveb zmiňováno, jedná se o doklad, který požární bezpečnost stavby (jako celku) potvrzuje. Obecná námitka žalobkyně, která není ničím doložena, na tom nic změnit nemůže.

Odvod spalin

Žalobkyně dále nesouhlasí s umístěním odvodu spalin z plynového kotle osob na řízení zúčastněných. Žalobkyně se domnívá, že všechny emise „sedají do dvora žalobkyně jako poklička“. Nevhodnost umístění dovozuje s ohledem na zdravotní stav její rodiny a na plánovanou výstavbu zimní zahrady.

Nevhodnost umístění odvodu spalin dokládala žalobkyně znaleckým posudkem D. K. ze dne 15.7.2015 (který je součástí správního spisu), resp. tou jeho částí, kde znalec uvádí, že „... je patrné, že na vyústění spalinové cesty u přístavby rodinného domu ul. T. X, B. nad S. mají okolní stavby, co se týká účinků povětrnostních podmínek vliv. Jedná se o část domu čp. X a dům čp. X v ul. T.. Na základě výše uvedené

skutečnosti je jisté, že při nepříznivých povětrnostních podmínkách může docházet k ovlivnění spalínové cesty. Ústí spalínové cesty je místo, kde spaliny opouštějí spalínovou cestu. V případě plánované přístavby zimní zahrady na čp. X, ul. T., se podmínky pro tuto přístavbu ještě více zhorší“.

Součástí spisu je revizní správa spalínové cesty u přístavby rodinného domu T. X, kterou dne 16.5.2014 zpracoval P. K., KOMINEX CZ, s.r.o., podle níž spalínová cesta z hlediska bezpečného a spolehlivého provozu vyhovuje. Shodně se vyjádřil P. K. jako revizní technik za KOMINEX CZ, s.r.o. ve vyjádření ze dne 17.3.2015, které zpracoval po místním šetření provedeném ve věci stížnosti žalobkyně. Podle tohoto vyjádření nebyly zjištěny žádné nedostatky a spalínová cesta je „v souladu s platnými normami a zákonnými předpisy“.

Osoby zúčastněné na řízení ve správním řízení předložily rovněž odborné vyjádření zpracované znalcem v oboru požární ochrana, specifikace kominictví, J. A. dne 13.10.2015, podle něhož spalínová cesta „vyhovuje platným stavebním předpisům a českým technickým normám“. Dále se znalec vyjadřuje ke znaleckému posudku D. K. Podle znalce A. „chybí v tomto posudku jakékoli odůvodnění účinku a vlivu povětrnostních podmínek na ústí spalínové cesty. Je zřejmé, že se znalec dopustil omylu, neboť (....) zaměnil vliv sousedních budov na ústí spalínové cesty provozované v podtlaku s přirozeným tahem komína od otevřeného spotřebiče spalujícího zemní plyn v provedení „B“ za spalínovou cestu provozovanou v přetlaku od spotřebiče spalujícího zemní plyn v provedení „C“. Znalec A. uzavírá, že „sousední budovy nemají žádný podstatný vliv na ústí předmětné spalínové cesty a to ani při nepříznivých povětrnostních podmínkách, neboť spalínová cesta je provozována v přetlaku (P1) s certifikovanou rozptylovou hlavicí osazenou na jejím ústí“.

Součástí správního spisu je rovněž souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Šlapanice ze dne 24.9.2014 k umístění mj. plynového kotle o tepelném příkonu 30kW a „Vyhodnocení imisní situace“ zpracované Ing. B. P., autorizovanou osobou pro výpočet rozptylových studií a vypracovávání odborných posudků, podle níž jsou vypočtené hodnoty imisního zatížení pod úrovní imisních limitů.

Z uvedeného je zřejmé, že zákonnost a nezávadnost umístění spalínové cesty z plynového kotle potvrzuje revizní správa a dodatečné vyjádření revizního technika i následně zpracované odborné vyjádření znalce J. A. Pokud se žalobkyně dovolává znaleckého posudku D. K., tak soud souhlasí se žalovaným i znalcem A., že závěry v tomto posudku uvedené jsou značně nekonkrétní (není zde vůbec uvedeno, jaký vliv a účinek mohou mít okolní stavby a povětrnostní podmínky na ústí spalínové cesty, ani jaké podmínky pro přístavbu se zhorší a jakým způsobem). Navíc později zpracované odborné vyjádření znalce A. tyto závěry o údajném vlivu okolních staveb vyvrátilo. Za této situace soud nemohl žalobkyni přisvědčit, že by doložila nevhodnost umístění odtahu spalínových cest. Naopak listiny obsažené ve správním spisu potvrzují

nezávadnost umístění odtahu spalin. Nebylo přitom třeba, aby soud nechával vyhotovovat nový znalecký posudek, neboť obecné a neurčité závěry znaleckého posudku D. K. nelze vnímat jako řádně zpracovaný znalecký posudek, který by mohl být s odborným vyjádřením J. A. v rozporu.

Soud se neztotožnil se žalobkyní ani v tom, že by v důsledku výměny kotle rozptylové studie a odborná vyjádření „pozbyla platnosti“. Žalobkyně tuto námitku uvádí bez jakékoli bližší konkretizace, navíc ji nijak nedokládá. Opak přitom dokládá vyjádření D. K. ze dne 19.4.2016.

Soud se žalobkyní souhlasí, že není namístě zdravotní stav žalobkyně ani jejich dětí jakkoli zlehčovat. Vyjádření stavebního úřadu však podle zdejšího soudu nejsou takové intenzity, aby je bylo možné označit jako vyjádření zlehčující zdravotní stav, či dokonce vyjádření nevhodná. Rovněž tato vyjádření stavebního úřadu ani žalovaného nemohou mít žádný vliv na zákonnost dodatečného stavebního povolení a napadeného rozhodnutí, neboť se námitkami žalobkyně stavební úřad i žalovaný zabývali a vypořádali je. Za situace, kdy osoby na řízení zúčastněné doložily, že je odtah spalin od kotle nezávadný, nemohlo prosté tvrzení žalobkyně o jeho závadnosti a vlivu na zdraví její a jejích dětí (nijak nedoložené) jakkoli ovlivnit zákonnost vydaného dodatečného povolení stavby. V daném případě navíc znalec A. v doplnění posudku poukázal na neuspokojivý stav ovzduší v Bílovicích nad Svitavou, který je způsoben spalováním pevných paliv. Nikoli tedy spaliny z plynového kotle osob na řízení zúčastněných, nýbrž nedobrý stav ovzduší v Bílovicích nad Svitavou v důsledku spalování pevných paliv může negativně působit na zdravotní stav rodiny žalobkyně.

Soud nemohl žalobkyni přisvědčit ani v tom, že žalovaný (resp. stavební úřad) pochybil, pokud nezohlednil plánovanou přístavbu zimní zahrady.

Soud má totiž za to, že se rozhodnutí o umístění stavby ze dne 3.6.1988 ani dodatečné povolení stavby ze dne 21.11.1990 na žalobkyní plánovanou přístavbu zimní zahrady nevztahují. Jak je uvedeno v obou rozhodnutích, týkají se přístavby na pozemku p.č. X, zatímco přístavba zimní zahrady má být realizována zejména na pozemku p.č. X k.ú. X. Žalovaný tedy nepochybil, pokud dospěl k závěru, že se rozhodnutí o umístění stavby z roku 1988 na žalobkyní plánovanou přístavbu zimní zahrady nevztahuje a že se tedy jedná o plánovanou přístavbu dosud neumístěnou, k níž není namístě v řízení o dodatečném povolení přístavby domu čp. X přihlížet. Ani tato námitka tedy nebyla shledána důvodnou.

Imise pohledem

Soud nepřisvědčil žalobkyni ani pokud šlo o námitku imise pohledem. Jestliže žalobkyně namítá, že okna z ložnice povolované přístavby ústí do prostoru bazénu a posezení žalobkyně, je třeba poukázat na to, že v typu řadové zástavby, kde se nachází dům žalobkyně, nelze úplné soukromí nikdy zajistit. Vždy je třeba počítat s tím, že

obyvatelé sousedních staveb si budou soukromí určitým způsobem narušovat. Navíc sama žalobkyně uvádí, že se jedná o okna z ložnice, tedy místnosti, kde se nepředpokládá zdržování osob během dne. Nadto, jak vyplynulo z vyjádření žalovaného i osob na řízení zúčastněných, doložených fotografiemi, kterými soud provedl důkaz, z těchto oken není na pozemek žalobkyně vidět.

Pokud poukazuje žalobkyně na to, že osoby na řízení zúčastněné kladou žalobkyni požadavky na využívání jejího území, tak jak žalovaný, tak osoby na řízení zúčastněné to popírají. Navíc, i kdyby tomu tak bylo, nemá soud možnost tuto okolnost v řízení o žalobě jakkoli zohlednit.

Sjezd na místní komunikaci

Žalobkyně brojí i proti sjezdu na místní komunikaci.

Ani s touto námitkou však soud nesouhlasí. Součástí správního spisu je totiž vyjádření Police České republiky, Specializovaného pracoviště dopravního inženýrství, ze dne 20.4.2016, kterým soud provedl důkaz, neboť bylo do spisu zařazeno až po vydání napadeného rozhodnutí. Z tohoto vyjádření se podává, že stavebně technické provedení sjezdu je v souladu s platnou legislativou a není ohrožena bezpečnost ani plynulost silničního provozu. Navíc v daném případě stavební úřad, žalovaný i osoby na řízení zúčastněné poukazují na to, že se jedná o historický sjezd z dané nemovitosti k místní komunikaci. Žalobkyně přitom svoje tvrzení o tom, že se o historický sjezd nejedná, ničím nedokládá.

Pokud se pak žalobkyně domnívá, že jí brání ve výjezdu z garáže nově instalovaná branka, nemůže s ní soud souhlasit. Jak vyplynulo z fotografií obsažených ve správním spisu a fotografií, které předložily osoby na řízení zúčastněné, jimiž soud provedl důkaz, branka bezpečnému vyjetí nijak nebrání. Nelze přitom předpokládat, že bude branka dlouhodobě otevřena. Pokud by však byla otevřena zrovna v okamžiku, kdy by žalobkyně chtěla vyjíždět, a ve výhledu by jí skutečně bránila, jistě ji lze zavřít. V rámci projektové dokumentace přitom byly zpracovány „vlečné křivky“, z nichž vyplynulo, že vjezd do garáže žalobkyně není v kolizi s vjezdem na odstavné parkovací stání.

Na právě uvedeném nic nemůže změnit ani to, že se se stavební úřad nevyjádřil k tomu, zda se jedná o sjezd sdružený nebo samostatný.

Zásada rovnosti

Žalobkyně se domnívá, že stavební úřad a žalovaný svými nevhodnými vyjádřeními v napadených rozhodnutích porušili tuto zásadu, a straní tak osobám na řízení zúčastněným.

Ani tuto námitku však soud důvodnou neshledal. Byť některá vyjádření stavebního úřadu a žalovaného mohla být formulována s větší ohleduplností a někdy se daného řízení netýkají, nejedná se o porušení zásady rovnosti, neboť není zřejmé, že by stavební úřad či žalovaný žalobkyni jakkoli upírali možnost uplatňovat její práva. Pokud se žalobkyně domnívá, že žalovaný její podání *a priori* vnímá jako nevalidní, nelze s ní souhlasit. Na druhou stranu ze správního i soudního spisu je zřejmé, že žalobkyně svého práva podávat námitky a k řízení se vyjadřovat nejen využívá, ale spíše nadužívá. To jednoznačně dokládá i řízení u zdejšího soudu, v němž žalobkyně podala žalobu, kde vylíčila, co jí na napadených rozhodnutích „vadí“. Následně požádala o ustanovení zástupce, který žalobu doplnil a poté replikoval ke všem vyjádřením žalovaného i osob na řízení zúčastněných. Žalobkyně přesto považovalo za nutné podat ve věci osobně další vyjádření, které čítá dvacet stran hustého textu. Pokud v řízení správním byla žalobkyně ještě mnohem aktivnější (její podání lze jistě počítat na desítky), nelze stavebnímu úřadu a žalovanému vytýkat, že nereagovali na každé její dílčí tvrzení. To však samo o sobě porušení zásady rovnosti nezpůsobuje.

Současně nelze přehlédnout, že stavební řízení o předmětné přístavbě osob na řízení zúčastněných probíhá již více než 15 let. Tato až neuvěřitelná délka byla jistě zapříčiněna i postupem osob na řízení zúčastněných. Svůj díl na ní však nese jak stavební úřad, tak žalobkyně, jejímž četným požadavkům stavební úřad a poté i osoby na řízení zúčastněné vycházely vstříc. Ostatně i samotný žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na podle jeho názoru nesprávný postup tehdejšího stavebního úřadu. Soud má tak za to, že zásada rovnosti nebyla v neprospěch žalobkyně porušena.

Ostatní námitky

Pokud jde o námitku, že nebyla vytýčena kanalizační přípojka, tak tu žalobkyně blíže nerozvádí a soud se jí tak zabývat nemohl. To samé je pak třeba uvést i ve vztahu k tvrzení, že stavební úřad mylně informoval majitele sousední nemovitosti o platnosti územního rozhodnutí na dostavbu p.č. X, že nevzal v úvahu povolení drobných staveb z roku 2002 a že došlo ke snížení tržní hodnoty nemovitosti žalobkyně. Právě uvedené námitky nejsou dostatečně konkretizovány po skutkové a právní stránce tak, aby se jimi soud mohl zabývat.

Jestliže žalobkyně namítá, že po vydání dodatečného stavebního povolení došlo v katastru nemovitostí k nesprávné úpravě hranice mezi pozemky žalobkyně a osob na řízení zúčastněných, jedná se o námitku, která mívá předmět daného řízení. Soud je v tomto řízení oprávněn posuzovat toliko zákonnost napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí. To však hranice pozemků v katastru nemovitostí nestanovovalo ani neměnilo. Shodně mívá předmět daného řízení i námitka žalobkyně, že jí bylo bráněno provést tepelné izolace severního štítu, nutnou údržbu zábradlí u plotu, dokončení obkladů opěrné zídky vstupního schodiště, instalaci krycí stříšky, ozelenění a plotu.

Soud závěrem považuje za nutné uvést, že nepovažoval za potřebné ustanovovat znalce k zodpovězení téměř stovky otázek, jak navrhovala žalobkyně. Většina z těchto otázek byla totiž ve správním řízení vyřešena, navíc řada z nich předmět tohoto řízení zcela míjí (např. zda je odsavač par vyveden nad střechu, zda mohl být sesuv plotu způsoben porušením stability svahu, zda má stavební úřad právo určovat, kde bude umístěn bazén, zda je dešťová voda ze vstupního chodníku odvedena kanalizační přípojkou do veřejné kanalizační sítě).

Soud dále považoval za nadbytečné vyslýchat žalobkyní navržené svědky (majitele sousedních nemovitostí) Ing. M. N. a Ing. M. S. a vedoucí stavebního úřadu „paní S.“. Ostatně žalobkyně ani neuvádí, na co by se jich soud měl ptát, a co by jejich výpovědi měly do řízení přinést. Nepochybil tedy ani žalovaný, pokud tyto svědky nevyslechl.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu soud žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. 1 jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci nebyla úspěšná, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalovaný č. 2 nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba proti němu směřující byla odmítnuta. Žalovaný č. 1 úspěšný byl, žádné náklady mu však nevznikly, a proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Žalobkyni byl pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 6 x 3100 Kč za šest úkonů právní služby společně se šesti režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby, repliky k vyjádření žalovaného č. 2 a osob na řízení zúčastněných a účast u jednání soudu, a jeden úkon právní služby za 1550 Kč (podání návrhu na vydání předběžného opatření) společně s režijním paušálem 300 Kč, tedy 22 550 Kč; podle § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vyjádření ze dne 23.6.2017 nelze považovat za účelně vynaložený náklad, neboť se přímo nevztahuje k žádnému z napadených rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že je advokát plátcem DPH, byla citovaná částka zvýšena o tuto daň. Částka 26 922,50 Kč bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 3.11.2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu